

אכתה דוק ארותי

תודה לכל אלה ששלחו לי ברכות שנה טובה גם לכם. תשובה ניצחת לאלה הטוענים כי מדור זה הוא חדיסטי, היא מודעתו של דוד מילבסקי מרחוב ריינס 7, חולון: "תל'אביבי בן 23, המתעתד להיות מלחין, מוכן להתקשר עם צעיר המתעתד להיות משורר, על מנת ליצור ביחד שירים שיהיו מקוריים ומרנינים."

אגודת מכרסמי הזמן

מכתבו של (1043/65) הגיע אלי, לתמהוני הרב, בלחית מכתב רשמי של הממונה על יחסי ציבור, מערכת הבטחון, בו מבטיח לי רס"ן נפתלי לויך כי אין התנגדות מצדם לפרסום המכתב. תודה רבה, אני מפרסמת אותו בזה כמעט בשלמותו. "פתחי נא את ספר ההיסטוריה החדש ביותר שברשותך, וחפשי את האפוס "סיני". בקטע על "זקנים ובעליהם", תוכלי לקרוא עלינו בין השיטין כעל אריות ושמשונים. אך כל זה בבחינת איליפאת — מאת. כיום הפכנו למה שנקרא עכברי קחים. מאי משמע עכברי? מפני שמרוב שיעמום או מכרסמים את הזמן הסמיך שאינו מתקדם. "לאחר שנוכחנו כי אכן זורחת השמש מעל אותה עמדה, וכעבור זמן קצוב — שוקעת מעבר לאותה גבעה עצמה, היתה החלטתנו פה אחד: יש לפעול. אך זה עוד לא הכל. עוד זמן רב המשיך סרר יומנו "כתיקונו": כל היום שוכבים על הגב ומת' כסים בבטן, עד שמקבלים יבלות ואז מת' הפכים על הצד, וממשיכים לישון. ואף זה, רק במקרה שאין בילוי לאותו לילה, דבר גריר מאד. בדרך כלל אנו חיים במשטר של קייטנה: ישנים בחיק הטבע, על חולות המולדת הרכים, נושמים אחר צה עד להת' פקע, ומרוב אושר פשוט איננו יכולים לישון, ואז יוצאים לטוח במקביל לגבול... "עוד שהגיעו מים עד נפש, ואת הזמן סמך איאפשר היה לחתוך אפילו בסכין — גמלה בנו ההחלטה לכתוב לך. כאשר לעצם המכתב: אני סטודנט, אני גבוה, אני יפה, אני משכיל, אני אוהב מוסיקה, ספרים, תירס ואסטרונומיה, אני מתעניין בתורת האטום ובמין וכו'. גודש. לא, כך לא נכתוב.

אם כן, כיון שמשפיים לי מפקדי 25 שעות ביממה — (את השעה ה-25 תשיג לך מתחת לאדמה — העיקר שתהיה לך) — כי הרובה — את יודעת, זה הדגוף המפונק שיש לנקותו ולמרקו כמו, בדיוק כמו ש' אומר המפקד: כמו אשה. ואז גולד הרעיון: להתקשר באמצעותך עם בנות המין הרכי רוכי, למען תבהרנה מעט את קדור עוני השיעמום הרובצים עלינו.

"כך כן, כיון שנגיעים ללימוד כלי נשק מעניין ונדיר, שרק מספר מצומצם ממנו עוד נשאר בתקו, ועוד פחות מזה — מופעל לעיני הציבור הרחב. שימו לב: פטנט יש' ראלי, תוצרת חיפה, שנת ייצור 1937, אורך — 175, משקל — בינוני. ניוון ממחסנית עגולה מוסחית תחת מעטה חום-שטני, תח' מושט מגוחת בקוטר של 12 שנות לימוד, יורה הזומר בשוטפת, וכל היתר בכבודת. נוה לתפעול במצבים רבים... אלה הן מעלות הכלי. לכלל נשק אנושי, גם במקרה הנדון — חסרונות. אך אלולא החסרונות — איך יהיה נופל האור על היתרונות? באשר לנשק המבוקש עבורנו, עליו לשאת את התכונות: תחמושת עשירה ומגוחת, צוי שתהא הפיגורה כשל בקבוק סמפו. "ולעת עתה לא נותר אלא להכות ולהי' חכה מה אמת יש בתקחת הרבות שתולים בך כה רבים... בשם אגודת מכרסמי הזמן —"

שלום לך, סאגאן

פרנסואז סאגאן עשתה זאת טוב. ספרה השלישי, בעוד חודש, בעוד שנה, יצא החודש לאור ב' 200.000 טופס. פרנסואז בת ה-22, הנחשבת עתה לכוהנת הגדולה של האינטלקטואלים הצעירים בצר' פת, לא כתבה הפעם בגוף ראשון. הפעם בחרה לעצמה שורה של גיבורים, כשהמכנה המשותף שלהם הוא השיעמום. הליאות, העייפות ושוב השיעמום. מרוב שיעמום כותבים גיבוריה פרס

"אז תשמעי רותי, הלב שלי עוד לא נשבר אלא שפשוט מתחשק לי להתכתב עם מישהו. לא חשוב אם הוא נחמד או עקום, גבוה או נמוך, בלונדי או שחרחר — העיקר שידע לכתוב על נושאים מעניינים — בין המעניינים אותי או אותו — בצורה מעניינת, וזה הכל.

"על עצמי לא אומר הרבה: רק זה שאני בת 20, מתעניינת בעיקר בספרות, אחר-כך באים לא לפי סדר, מוסיקה, תיאטרון וקול' נוע, ספורט וטיוולים ושאר ירקות. אם אני נחמדה לא, לא, לא אומר, כי כל מה שאני רוצה זה להתכתב. או מה זה מפריע איך אני נראית?"

נכון, (1043/86).

- השחרזדה לרימסקי-קורסקוב
- הסימפוניה בדו מינור לצ'אר פראנק
- הבולרו של ראול
- העולם החדש של דבורצ'אק
- היום פנויה התשיעית של בטהובן

נערת השבוע

נערה זו אתם עתידים עוד לראות. ר' גמ לשמוע. זוהי גאולה נועי, תגליתו של ברלינסקי מה-סמבטיון. אני לא רוצה להשוות, אבל היא נתגלתה הודות לי. אחרי שפירסמתי שהוא מחפש נערה להופעה, התייצבו ב' פניו מועמדות רבות. לגאולה בת ה-16 היה מליץ יושר, או ליתר דיוק, ממליץ: מנהל בית הספר אלפא, בו למדה עד לפני שנה. המנהל, שקרא את המודעה, מיהר להתקשר עם ברלינסקי, סיפר לו על כשרונותיה הרב' גוניים של תלמידתו.

ברלינסקי לא התאכזב. גם אני לא. גאולה היא נערה בעלת קול מלא ורך כק' טיפה. אין בה הביישנות ההססנית, המאפיינת כל נערה בגילה וכל מתחילת בתיאטרון. היא בעלת כסותן-עצמי רב ושלחה נפשית כשל וחתיקה ורגילה בעסקי שיעורי עים. ברלינסקי ומדכי בן-זמננו נהנים לשחק בפיגמליון אתה, להדריכה. ללמדה אצל מורים ידועים פיתוח הקול ודיקציה. "קודם דיברתי שוטפת כמו מכותנ'רייה". מספרת גאולה, "כעת אני מדברת בנחת". לא שאלה אם היתה התנגדות בבית להופעתה על במה, השיבה: "יש לי הורים נפלאים. להיפך, הם מעודדים אותי. זה לא כמו אצל כולם. בעצמ', הוסיפה אחרי היררוך, "כתבו המון ספרים כיצד לגדל ילדים, אולם איש לא כתב עדיין ספר כיצד לגדל אבא. אני למשל, אינני זקוקה לזאת. אני בטוחה שנערות רבות תמצאנה ספר כזה שימושי". היא עדיין בוסר, אולם בכל זאת יש חשק לנגוס בו.

- הסימפוניה החמישית של צ'ייקובסקי נושא מעניין להתכתבות, לא כן?

קיבוץ זכפר

(1043/66) איננה דורשת מך שתהיה יפה או מכוער. רק השכלה תיכונית. "שי' היה אחד שהשכלתו תספיק כדי לכתוב אלי מכתבים המספרים על הנעשה אצלו ועל חיותיו", אומרת היא. הכל טוב ויפה, אולם אמנם צריכים השכלה תיכונית לשם כך? זאת...

מוטב שתהיה חייל. יהיו לכם, סבורה היא, חניות ורקע משותפים. היא אומרת שהיא בעלת הזומר רב, ואם לא הבחנתי בכך, הבה נקווה שהיה זה משום שמכתבה היה קצר, היא קיבוצניקית, מעוניינת לקבל מכתבים של עירוני, "כדאי להכיר גם צורת חיים אחרת מאשר הקיבוץ". מסיימת היא. אינני יכולה לערוב בעד דבריה, פרט

לדבר אחד: לנערה יש כתב יד נהדר.

ראיתי אצל חברתי קופסה משעשעת, הנו' שאת עליה כתובת "סלקי את ידיך!" הקופסה הנעולה הכילה, מתברר, את כל מכתבי האהבה, כמה פרחים מיובשים והקי' דשות מכל מחזוריה. הכתובת נועדה לאחיתה הצעירה ממנה והסקרנית מאד.

קק וחומר

"אין זה מקרה שפניתי אליך מסתיימת ב"היקר", ולא היקרה כותב (1043/70). למען האמת אודה שמדורך הוא פיקטני, עני' ייני וערוך בטעם, עד כי קשה להאמין שאיזה עורך, שאינו ממין זכר, מסוגל לערוך אותו. ומאחר שלחשד כזה יש רגלים ושאר אבירים, אני משאיר את העניין פתוח ל.ש.ב.

נשארתי רחק, אך רחוקתי איננה תוצאה של אי-הצלחה או פרינציפ, אלא שהחלטתי שטרם שאפתח במסע כיבושי, עלי ללמוד ברצינות את מכלול הבעיות התאורטיות המלוות את המעשה, על מנת למנוע הן שברו'לב והן כשלונות רוחניים ונפשיים. עד היום למדתי. היום אני בן 24, מאתורי 8 שנות לימוד תאורטי מעמיק על התנהגותה המינית של החברה בקיבוץ. בקיצור, תעזור לי להיחלץ מה התאוריה מתאימה לעובדות. הנערה שתיארת להתכתב אתי צריכה להיות מתאימה לי. אני רוצה להתכתב על בעיות אבסטרקטיות כמו: צורה ותוכן, עונש ו' משטר, חומר ורוח, קל וחומר וכו'.

לפני כ-3 חודשים פגשתי בתור למספרה בתל'אביב נערה שמצאה עניין רב בנושאים אלה, אבל לדאבוני איבדתי את התמונה. אולי תעזור לי למצוא אותה ואת התמונה שלה?"

אעשה כל מה שביכולתי. אולם אני מסרבת בתוקף להיחשב לגבר.

אני אדישה לעקרונות-בית מופתיות ואף לאמהות שאינן גוערות. נשים נוצצות משעממות אותי "עליות תמיד" מעציבות אותי, כי למרות שניסיתי להיות קדושה נוכחתי שאינני יכולה.

בטכניון, לא באוניברסיטה

"אני לומד בטכניון, לא באוניברסיטה", מתנצל (1043/69) על סגנונו הפשטני. חוץ מזה שהוא לומד בטכניון, הוא בחור רגיל בהחלט, כבן 23. הוא איננו נוטה לפרט במה בדיוק הוא מתעניין, כדי שלא יישמע כמו כולם. מה שהוא כן רוצה לציין היא העובדה שהוא מרבה בקריאה, יכול על כן לעניין נערה צעירה. בהסגנות וכמעט ב' בישנות, מודה הוא שיש ברצונו להכיר את הנערה שתכתוב אליו — בבוא הזמן. עליה להיות תל'אביבית או חיפאית.

רחל מ. מה עושים נגד מצב רוח באותם הימים שאת משוכנעת שכל העולם שונא אותך? שמעי את מארש האבל של שופר, או הפאחית של צ'ייקובסקי, היאחי בחן. דמיני לעצמך שאת מרים החסמונאית; קראי את דוסטויבסקי, למרות התרגום העברי ה' איום — דבר שיגביר, לשמחתך, רק את ייאושך; שחקי עם עצמך בקלפים במלחמה, עד שתנחצי מבלי לרמות.

אני יכולה, באותה הצלחה ליישן עץ, למשל, להסיר את הלכה מצפוניך ולמרוח חדשה, לחפוף את שערך ולנסות ליד הראי' תסרוקות חדשות תוך התעלמות מוחלטת מעיניה המוכיחות של אמך; להתנפל על ארונך ולסלק את כל הסמרטוטים המיר' ארניים; לצחצח את כל נעליך ולהריק את ארנקיך; לתפור את הכפתורים שנולטו פה ושם; לכתוב מכתב משעשע ומלא חיים אל מישהו שאת חייבת לו מכתב זה חצי שנה.

אלא שפשוט אינני עושה זאת. כי אם אומר לך שזה אופייני לגילך, כלום תאמיני ל?

ציפור קטנה לחשה לי...

במסיבה שערך נתן כוונן בביתו, ערב צאתו לאירופה עם להקת עובל, השתתף כמעט כל מי שהוא מי' ביניהם גם אברהם שלונסקי ומירה אברך. מירה הכירה את שלונסקי, אך לא להיפך. כאשר הוצגה בפניו, שאל המשרד חז'הלשון: "באת הנה לגילוי עריות?" השיבה לו אברך בתמימות: "אתה באמת האריה הראשון שאני מגלה... פליטת הפה של השבוע: "הבור מצירמה".